

Μεσοδιάστημα ανάσας και μετά συνεχίζουν...

Συναντήσεις και φόρα για τους παγκόσμιους παίχτες που σχεδιάζουν τα επόμενα βήματά τους

■ ΤΟΥ Γιώργου Παπαϊωάννου

Οι δύο βδομάδες που πέρασαν μοιάζουν με ένα σύντομο μεσοδιάστημα πολλών διεθνών συναντήσεων, ταξιδιών, παρεμβάσεων σε διεθνή φόρα, διαβουλεύσεων, προετοιμασίας επόμενων βημάτων. Παρόλα αυτά, υπάρχουν μερικά ζητήματα που πρέπει να εκτιμηθούν και να ειπωθούν στην εξέλιξη τους. Δεν θα παρατεθούν με ιεραρχημένη σειρά, σκόπιμα γιατί η αξιολόγησή τους μένει να γίνει το αμέσως επόμενο διάστημα.

Σχετική ηρεμία στη γερμανική Ευρώπη

Φαίνεται πως στο στρατόπεδο της ευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης επικρατεί μια ανακούφιση μετά τις πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις σε Ολλανδία, κυρίως σε Γαλλία και βεβαίως στα διάφορα κρατίδια της Γερμανίας. Οι Μέρκελ - Σόιμπλε βλέπουν να περνούν έναν δύσκολο κάβο που έθετε ο απειλητικός ευρωσκεπτικισμός και μπορούν να επανασχεδιάσουν ή να συνεχίσουν την εφαρμογή των πολιτικών τους χωρίς μεγάλους πονοκεφάλους. Ο εκλεκτός τους Μακρόν επικράτησε στο δεύτερο γύρω και αμέσως πραγματοποίησε το πρώτο του ταξίδι συναντώντας την Μέρκελ. Ήδη έχει δεσμευτεί σε ένα πρόγραμμα νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων και προετοιμάζεται για τις εκλογές του Ιουνίου. Το κυβερνητικό σχήμα που παρουσίασε αντανάκλα πλήρως τον προσανατολισμό του. Αυτό που φαίνεται να επιταχύνεται στην γερμανική Ευρώπη είναι η συγκεντροποίηση εξουσιών και διαδικασιών. Η μόνη συγκεκριμένη ιδέα που λανσάρεται από το δίδυμο Μέρκελ - Σόιμπλε αφορά την δημιουργία ενός ευρωπαϊκού υπουργείου Οικονομικών, με το δικό του προϋπολογισμό και με εξουσίες παρέμβασης στις εθνικές δημοσιονομικές πολιτικές, ώστε να εφαρμόζονται οι «κανόνες» που αποφασίζονται στις Βρυξέλλες, αλλά υλοποιούνται με υπερβολική «ευελιξία» από τα κράτη-μέλη. Η πρόταση αυτή διανθίζεται με ένα φύλο συκής που προτείνει ο Σόιμπλε: έναν «έλεγχο» από τους κοινοβουλευτικούς της Ευρωζώνης (έτσι αόριστα το θέτει), οι οποίοι μπορούν να δώσουν μια «συμβουλευτική γνώμη» που δεν θα είναι δεσμευτική... Τέλος, ο καταποντισμός του Σουλτς -έτερου μεγάλου φίλου και ελπίδα της τσιπρικής Ελλάδας- στις πρόσφατες εκλογές στα κρατίδια της Γερμανίας δείχνει ότι η θέση της Μέρκελ ισχυροποιείται και μπορεί πλέον χωρίς εσωτερική πίεση να ασκήσει τον ηγετικό ρόλο της σαν βασικό εταίρος στην διεθνή παράταξη της παγκοσμιοποίησης.

Το G7 συσκέπτεται

Στο Μπάρι της Ιταλίας μαζεύτηκαν πριν λίγες μέρες οι υπουργοί οικονομικών των χωρών του G7. Οι συζητήσεις περιστράφηκαν γύρω

Φαίνεται πως στο στρατόπεδο της ευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης επικρατεί μια ανακούφιση μετά τις πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις σε Ολλανδία, κυρίως σε Γαλλία και βεβαίως στα διάφορα κρατίδια της Γερμανίας

Τόλμη, Αριστερά και... γοητεία

Αριστερά ένας πρωθυπουργός που πρόσκειται σε κόμμα της «Ριζοσπαστικής Αριστεράς», δεξιά ο πρόεδρος ενός κράτους που διοικείται από ένα «Κομμουνιστικό Κόμμα». Αμφότεροι με τις «πρώτες κυρίες» τους, στα πρότυπα του American Way... Μια εικόνα από τον θαυμαστό κόσμο της σημερι-

νής υπαρκτής Αριστεράς, ασιατικής ή ευρωπαϊκής, πληθυντικής ή μονοκομματικής, κυβερνώσας και σίγουρα παγκοσμιοποιητικής... Μια εικόνα για όσους αμφιβάλλουν πόσο βαθιά είναι η επανανοηματοδότηση που χρειάζονται έννοιες και όροι, πόσο αναγκαίο είναι το γκρέμισμα και το ξανατίσιμο.

από ακανθώδη ζητήματα. Υπάρχει ανησυχία, μεγάλη ανησυχία για την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας αφού όλοι διαπιστώνουν πως η ύφεση συνεχίζεται, οι ρυθμοί ανάπτυξης κολλάνε στο 1%-1.5% στις χώρες τους. Παράλληλα, αρκετές συζητήσεις αφορούσαν το πρόβλημα του «προστατευτισμού» και ιδιαίτερα τη μείωση της φορολογίας που προτίθενται οι ΗΠΑ να κάνουν, ώστε να συγκεντρώσουν κεφάλαια. Το ζήτημα του ελληνικού χρέους ήταν στην ατζέντα και αναζητούνται φόρμουλες όχι φυσικά επίλυσης αλλά «διευθέτησής» του μέσα στα νέα πλαίσια του αμερικανογερμανικού ανταγωνισμού.

Η Κίνα με αυτό τον τρόπο, αναφερόμενη στον παλιό «δρόμο του μεταξιού», θέτει στο τραπέζι τα αυτοκρατορικά της όνειρα, στο όνομα της συνεργασίας και της παγκοσμιοποίησης

αρχηγός του FBI που αποπέμφθηκε από τον Τραμπ (ενώ τον είχε στηρίξει προεκλογικά) είναι η κορυφή του παγόβουνου και θα δούμε έως πού θα φτάσει η πίεση προς τον Αμερικανό πρόεδρο. Μεγάλες εφημερίδες των ΗΠΑ κάνουν νύξη ότι πρέπει να γίνει μορφή στον Τραμπ και άλλοι κύκλοι προεξοφλούν ότι θα παραπεμφεί στην δικαιοσύνη. Άλλοι παρομοιάζουν τον Τραμπ με τον Νίξον λίγο πριν αναγγείλει την παραίτησή του μετά το Γουοτεργκέιτ. Όλα μαρτυρούν ότι είναι σε εξέλιξη μια βαθιά και έντονη αντιπαράθεση μέσα στους κόλπους του βαθιού αμερικάνικου κατεστημένου.

Σε αυτό το κλίμα έγινε και η συνάντηση Τραμπ - Λαβρόφ, όπως και η συνάντηση Τραμπ και Ερντογάν. Σχετικά με την δεύτερη, ο Ερντογάν δεν πήρε αυτό που επεδίωκε σε σχέση με το κουρδικό, ενώ τα επεισόδια που προκάλεσε η φρουρά του που χτύπησε άγρια τους διαδηλωτές, σχολιάστηκαν με δυσμενή τρόπο. Οι ΗΠΑ δεν σκέπτονται καν να τροποποιήσουν την πολιτική τους απέναντι στο κουρδικό και, μάλιστα, την ώρα που είχαν αναγγείλει και πραγματοποιούνταν η αποστολή βαρέως οπλισμού προς τις μονάδες τους. Αυτή η διάσταση θα οδηγήσει τον Ερντογάν σε επιλογές μεγαλύτερες αυτονομίας από τις ΗΠΑ.

Ο δρόμος του μεταξιού - Μία ζώνη ένας δρόμος

Με μεγάλη επισημότητα στην Κίνα (Πεκίνο 14-15 Μαΐου) έγινε μια διεθνής συνάντηση όπου η κινέζικη ηγεσία προβάλλει τους νέους σχεδιασμούς της, βασιζόμενη σε εκτιμήσεις από την μέχρι τώρα πορεία του μεγάλου και φιλόδοξου σχεδίου «μία ζώνη, ένας δρόμος». Στη συνάντηση αυτή πήραν μέρος 28 αρχηγό κρατών και αντιπροσωπεύτηκαν 110 χώρες. Δεν επρόκειτο για ένα απλό φόρουμ ανταλλαγής απόψεων, αλλά για την επίσημη διακήρυξη μιας «εξόδου» της Κίνας με πιο ενεργητικό τρόπο στις γεωπολιτικές εξελίξεις και, μάλιστα, σε περιοχή νευραλγική για τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Η Κίνα με το σχέδιο αυτό προσπαθεί να αναβαθμιστεί από περιφερειακή δύναμη της Νοτιοανατολικής Ασίας σε παγκόσμια δύναμη. Δεν φτάνει πλέον ο ρόλος που είχε στο παγκόσμιο σύστημα, ως ΑΕΠ, ως εξαγωγική δύναμη, ως κάτοχος «χαρτιών» άλλων οικονομιών. Τώρα πέφτουν στο τραπέζι χάρτες, σχέσεις, επενδύσεις, πιο ενεργητική παρέμβαση, ζωτικοί χώροι, πύλες εισόδου. Κι όλα αυτά στο επίκεντρο της Ευρασίας, σε ταραγμένες περιοχές όπως Αφγανιστάν, Μέση Ανατολή κ.λπ. Η Κίνα με αυτό τον τρόπο αναφερόμενη στον παλιό «δρόμο του μεταξιού» θέτει στο τραπέζι τα αυτοκρατορικά της όνειρα, στο όνομα της συνεργασίας και της παγκοσμιοποίησης.